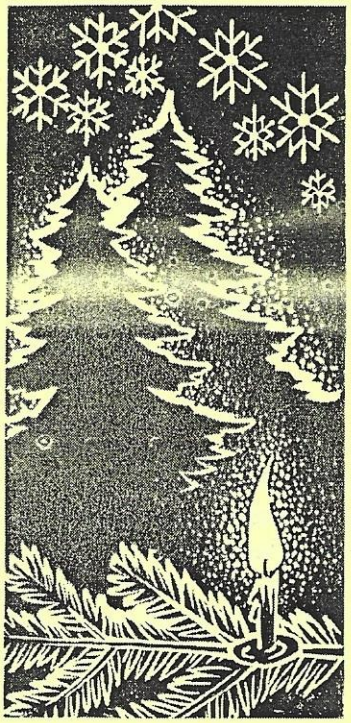
Jestřabský zpravodaj

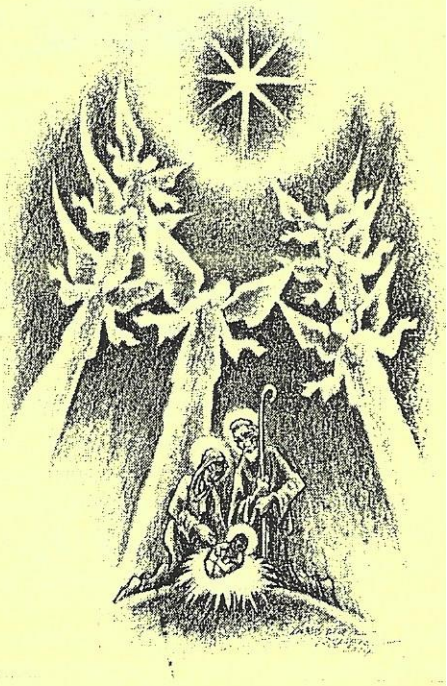
24. číslo *prosinec 2009*

PF 2010

Krásné prožití svátků vánočních, srdce otevřené radostné zvěsti, vzájemnému porozumění a pomoci. Pokoj, pevné zdraví, rodinnou pohodu v celém novém roce 2010 všem spoluobčanům přeje

Zastupitelstvo obce Jestřabí.

Vážení spoluobčané,

konec adventní doby nám dává tušit blízký příchod nejkrásnějších svátků v roce. Jsou to svátky, které jsou pro nás obdobím přinášejících do našich duší pokoru, romantiku, svátky, které sbližují a přinášejí vzájemné pochopení a porozumění. Zároveň jsou však i údobím, kdy se zamýšlíme nad uplynulým rokem, hodnotíme, bilancujeme, ale díváme se také dopředu a děláme plány a předsevzetí do budoucna.

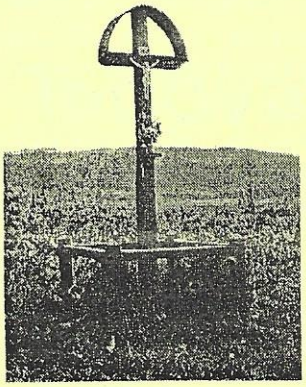
Ať jsou pro Vás letošní Vánoce ve znamení rodinné pohody, lásky, štěstí a radosti a do nového roku 2010 přeji všem spoluobčanům jménem svým i Zastupitelstva obce Jestřabí, hodně zdraví, osobní i rodinné pohody, štěstí, životního elánu a optimismu.

Ing. Pavel Šuráň, starosta

Ohlédnutí za starým rokem

V r.2008 proběhla akce „Komplexní úprava obce Jestřabí, kdy konečné vyúčtování proběhlo na jaře letošního roku, kdy na účet obce bylo vráceno 2.925tis. Kč, celkové náklady činily 3.300 tis. Kč. V letošním roce byly vyměněny okna venkovní dveře na budově mateřské školy a obecního úřadu. Celkové náklady dosáhly 450 tis. Kč, na tuto akci poskytl Zlínský kraj dotaci ve výši 265 tis.Kč.

V současné době v naší obci je přihlášeno k trvalému pobytu 295 obyvatel, v loňském roce 4 občané zemřeli, 3 se narodili, 6 se odstěhovalo, 4 přistěhovali.

Dřevěný kříž na Brálové

Možná jste si cestou do Štítné všimli, že dřevěný kříž na Brálové byl nahrazen novým. V minulosti vpůli kopce Brálová na levé straně silnice směrem do Štítné stával obrázek, který byl na začátku 60 let nahrazen křížem dřevěným. Tento zde nechal vztyčit Šuráň Jan, čp.7. Vydržel zde téměř padesát let.

Dík patří rodině Hýblové čp.79 za dlouholetou údržbu okolí kříže a též za podíl na výměně kříže, který provedli společně s Dominikem Matůšů, čp.129.

Harmonogram tříděného odpadu - I.pololetí 2010

Plasty - 27. 1. 2010, 10. 3. 2010, 14. 4. 2010, 30. 6. 2010,
Sklo - 10. 2. 2010, 16 .6. 2010, (třídí se bílé sklo - bílé pytle, barevné sklo - zelené)
Papír + NK - 20. 1. 2010, 24. 3. 2010, 23. 6. 2010 **sběr nebezpečného odpadu – 22. 5. 2010**
Známky na popelnice se budou vydávat **9. ledna 2010 v době od 9.00-10.30 hod.** v kanceláři obecního úřadu.
Poplatek za popelnici se nemění.

Informace finančního úřadu ve Valašských Kloboukách

Upozorňujeme poplatníky daně z nemovitostí, že v katastrálním území Jestřabí nad Vláří byla v prosinci 2009 dokončena obnova katastrálního operátu – tzv. digitalizace katastrální mapy. Z tohoto důvodu mají všichni vlastníci pozemků, u kterých došlo v této souvislosti ke změnám, povinnost podat daňové přiznání na zdaňovací období 2010 do 31.1. 2010.
Formuláře na daňové přiznání si můžete vyzvednout v úřední hodiny v kanceláři Obecního úřadu v Jestřabí.

Naše místní lidová knihovna

Naše knihovna se nachází v kulturním domě. Najdete u nás knihy pro všechny věkové kategorie i různých žánrů. Každý půlrok je knihovna pravidelně obohacována cca 220 knihami z Krajské knihovny Františka Bartoše ve Zlíně. Knihovna je pro Vás otevřena každou sobotu od 14 do 16 hodin. Registrace čtenáře je provedena bez poplatku. Více informací se dozvíte na webových stránkách Obecní knihovny www.knihovnajestrabi.wz.cz.

Těší se na Vás Lucie Lamačková, knihovnice

Kulturní odpoledne

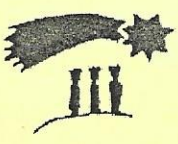
Na zasedání zastupitelstva obce 18.12.2009 padl návrh ohledně kulturního odpoledne, které by mohlo být spojeno se soutěží o najlepší slivovicu, kynuté buchty, kysané zelí. Součástí této akce by byla též krátká beseda o historii obce, prohlídka fotografií apod. Další návrhy případně aktivní pomoc nahlaste u starosty obce, záměrem je, aby tato akce byla přitažlivá jak pro dříve narozené, tak i jestřabskú omladinu. Předpokládaný termín je 7.2. 2010 ve 14.00 hod. v sále kulturního domu.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálový koledníci putují dům od domu a přinášejí lidem radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět skrze dítě narozené v betlémských jeslích. Přitom prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Nabízejí tak možnost šířit tuto lásku dál.

Tříkrálová sbírka se v naší obci uskuteční **9. ledna 2010** a dává nám všem alespoň malým dílem pomoci potřebným.

Vybrat dárky k Vánocům bývá problém

Vybrat dárek je mnohdy problém. Ale nejen to. Problémem může být i dar přijmout. Dary jsou totiž jakýmsi druhem řeči. Způsob, kterým někomu cosi dáváme, něco vyjadřuje: jsou to slova proměněná v čin.

Dar může znamenat i úplatek

O úplatcích se v novinách dočteme dost. Můžeme s ním být konfrontováni ale i osobně. Úplatek je nepravda: tváří se jako dar, ale je to ve skutečnosti cena, kterou člověk platí za to, co chce získat. I dar z vděčnosti může být jakýmsi druhem úplatku, který je placen dodatečně. Může jít o závazek do budoucnosti. Říká se jím: „Dobře jsi mi posloužil, tady za to něco máš, a až tě budu opět potřebovat, vzpomeneš si jistě, co jsem ti dal". Dar z vděčnosti chce ale vyjádřit pravdivě slova „Mám tě rád". Dalo by se říci, že čím je dar z vděčnosti méně drahý a méně okázalý, tím více může vyjadřovat lásku bez vypočítavosti.

Podělení se o radost a užitek

Krásným a obšťastňujícím darem může být, pokud se s někým, komu nejsem nic dlužen, podělím o to, co sám mám. Dělím se tak o radost, případně o užitek z toho, co vlastním, aniž chci něco získat. Takový dar je opravdu svobodný a obdarovaného nechce a nemá spoutat. A konečně dar v nouzi, kdy se dělíme o to, čeho má jeden více a druhý méně, je uznáním potřebnosti a rovné důstojnosti všech lidí.

A jak je to s dary o Vánocích?

O Vánocích existují: jak dary z povinnosti („Co by si o mně pomyslel?"), tak dary vyžadované („Ukaž mi svou lásku!"), dále dary, jakožto výměnný obchod („Jsou naše vzájemné dary stejně hodnotné?") a dary z vypočítavosti (ty jsou vánoční variantou úplatku). Také existují dary, které mají reprezentovat dárce bez ohledu na pocity obdarovaného („Podívejte se, co jsem mu dal! Jak jsem dobrý!"). A konečně existují i dárky, které jsou projevem lásky - tedy dělením se a sdílením toho, co nás těší a co přináší užitek.

Dary zviditelňují vztahy

Charakter daru, okolnosti jeho předání i potřeba vděčnosti, nebo dokonce její vyžadování, to všechno je obrazem vztahu i kvalit obdarovávajícího. Dary jsou totiž zviditelněním vztahů, které mezi dárci a obdarovanými panují. Dary samy ale vztahy netvoří! Říká se, že Vánoce jsou svátky (dětské) radosti. Lidem přirozeně dárky dělají radost. Někdy ale podlehneme představě, že platí jakási přímá úměra: čím více dárků, tím více radosti. Není tomu tak! Dárek není jen věc, která má určitou hodnotu. Dárek je především osobní poselství, které říká „mám tě rád". A něco takového se penězi vyjádřit nedá. V dárku totiž dáváme sami sebe. A to je velká, slavná věc, kterou bychom o Vánocích měli zažít.

Dárek nad dárky: jistota

Dárek nad dárky je pro děti jistota, že máme rádi nejen je, ale že se máme rádi i my dospělí kolem nich. Takovýto dárek citové jistoty se nikdy neztratí, nezkazí, nezestárne, nezapomene.

Nestydět se za projev lásky

Říká se také, že o Vánocích se otvírají lidská srdce. Ano, je tomu tak - co to však znamená? Je to doba, kdy si dospělí vzájemně projevují více lásky, kdy ji více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to také velká příležitost k odpuštění a k usmíření všude tam, kde došlo k nedorozumění a k hořkostem.

Tip pro rodiče

Děti toho velice mnoho dostávají. Naskýtá se tak příležitost, aby se také samy učily dávat. Aby mohly zakoušet radost a uspokojení z toho, že mohou někomu udělat něco dobrého jen z vděčnosti za to, co samy z lásky a bez zásluh přijaly. Je to jedinečná příležitost učit děti překonávat sobectví osobní, rodinné, skupinové, národní...

Protože dostáváme, můžeme dávat...

Můžeme si navzájem přát, abychom v dávání i přijímání darů byli svobodní, upřímní a pravdiví. Protože nakonec všechno naše dávání darů má svůj základ v Božím daru nového, zlem nezatíženého života, který nám všem byl darován v Ježíši Kristu. A všechno naše přijímání darů může mít svůj vzor v Ježíšově matce Marii, která přijala s bezelstnou otevřeností andělovo zvěstování i dítě, které se ukázalo být vtěleným Božím synem.

Na co o Vánocích nezapomenout ?

Ani při všech vánočních starostech a radostech, bychom neměli na něco zapomenout: o Vánocích se po celém světě slaví narození Ježíše Krista. Tehdy, před dvěma tisíci lety, vstoupil do lidských dějin někdo zcela jedinečný, vzácný, a už z nich neodešel. I naše letošní Vánoce by tak mohly být něčím vzácným, zvláštním, byť se v našem životě opakují už kdoví pokolikáté.

(Zpracováno podle textů Mons. Ing. Aleše Opatrného, Th.D a Prof. PhDr. Zdeňka Matějčka, CSc.)

Vzpomínka na jestřabského rodáka P. Františka Bureše (1922-2008)

P. František Bureš se narodil dne 5. ledna 1922 v Jestřabí čp. 47 rodičům Františku Burešovi a Františce, rozené Šuráňové. Často nemocný chlapec se neměl podle předpovědi lékaře dožít ani 20 let. V letech 1928-1933 navštěvoval obecnou školu v Jestřabí, v letech 1933-1934 pak měšťanskou školu ve Slavičíně, kam chodil z domova denně pěšky. Poté se přihlásil ke studiím k jezuitům na Velehrad, ale pak dal přednost arcibiskupskému gymnáziu v Kroměříži, kde studoval v letech 1934-1942. Již za dob středoškolských studií se začalo projevovat Františkovo nadání pro cizí jazyky a velmi jej zajímala příroda. Tehdy také dozrálo

jeho rozhodnutí pro kněžské povolání. Po maturitě v roce 1942 studoval následujících 5 let jako bohoslovec v kněžském semináři v Olomouci. A jelikož pocházel z chudé venkovské rodiny, která nemohla svému synovi studium zaplatit, jako výborný student získal na doporučení dva dobrodince (sponzory), pana Kschilla a pana Schöffera ze slovenských Malacek, kteří Františkovi zajišťovali nejen studium, ale i léčebné pobyty v lázních ve Sliači.

Dne 5. července 1947, na svátek Cyrila a Metoděje, byl František v Olomouci vysvěcen na kněze. Poté následovala primiční mše svatá v rodné farnosti ve Štítné, která byla velkou událostí pro něj, jeho rodinu, obec i celé okolí. Nejdříve byl jako začínající kněz kaplanem ve farnosti Lipník nad Bečvou (1947-1949) a pak v Bílovci u Ostravy (1949-1950). Následně byl administrátorem ve farnostech Březová u Vítkova (1950-1958), Jindřichov (1958-1960) a Šenov (1960-1962). Po většinu svého aktivního života, více než 35 let, působil jako farář ve Vésce u Oder (1962-1998), kde měl na starosti několikero kostelů. Podle možností sloužil mše svaté, věnoval se pastoraci či opravoval svěřené kostely, které objížděl na motorce za každého počasí ve všech ročních obdobích. Od roku 1998 žil jako důchodce v charitním domě pro slabozraké ve Vlaštovičkách u Opavy. Zde však nadále působil jako kněz, v místní kapli sloužil bohoslužby nejen pro klienty domova, ale i pro celou obec.

P. František ovládal několikero jazyků aktivně i pasivně, jako např. němčinu, angličtinu či francouzštinu, Nový zákon četl v originále v řečtině. Stejně jako sv. František s Assisi projevoval velkou lásku k přírodě a jejím krásám, zvláště jej zajímaly rostlinky. Byl mužem slova a modlitby, působivé byly jeho krátké a výstižné promluvy. Byl opravdovým služebníkem Božím. Zemřel ve Vlaštovičkách 26. srpna 2008 v 86 letech. Jeho ostatky byly uloženy do rodinného hrobu ve Štítné. /informace z brožurky P. Josefa Veselého „P. František Bureš 1922-2008"/ (pf)

Povídka: Čerti u Kováčů

Negdy v 50. rokoch přišla na Mikuláša do Jastřabí parta štítenských čertů. Byli to většinú asi 20letí ogaři, keří řádili opravdu čertovsky. U Kováčů sa dralo péří, a proto sa hospodář brál rači do hospody. Čerti sa šli podívat na túto večerní adventní prácu, při keré sa zešlo dosť cérek. Ty ale z opatrnosti zamčely barák, aby sa k nim čerti nedostali. Jednomu z čertů sa ale podařilo otevřít venkovní okno, na vnitřním okně pak rozbil tabulku skla a tak sa dostal do jizby. Ostatním pak otevřel barák zevnitř. A čerti měli svoje sólo... Péří létalo ve vzduchu. Cérčiska vříškaly jak by je čerti brali. A chtěla sa zachránit, gde sa dalo. Jedna z cérek vběhla venku do kadibudky. Čert ale letěl za ňú. Chytl ju a hlavú dole posadil do záchoda. Až sa čerti vyřádili, zmizeli. Z peří ale neostalo nic. Gdyž sa gazda vrátil z hopsody dom a viděl tú spúšť, kerú po sobě čerti nechali, zanevřel na ně...

Narok do Jastřabí přišli štítenští čerti zaséj. Ale Kovéčovém sa vyhli oblúkem a šli k súsedom, k Šuráňom. V té době eště tékl dole dědinú potúček. Přes něho mosel mět každý hospodář přejezdový mostek do svojého dvora. Tak to bylo aj u Šuráňů. Kováč jak sa dozvěděl o čertoch u súseda, vykopal válečnú sekeru. Vzal z vozu „lušňu" a za nima k Šuráňom. A tam začal řádit jak čert on. Lušňa enom létala po čertoch. Ti zachraňovali svoju tělesnú schránku šíleným úprkem. V té době byl předsedú místního národního výboru (starostú) František Sláma, kerý šel právě z kanceláře dom. Veřejné osvětlení shodú okolností zrovna nefungovalo a nebylo vidět ani na krok. Bylo slyšet enom dupot. A včil cosi do Slámy narazilo. Tak, že skorem do příkopy spadl. Tento letící předmět byl čert. Letící opravdu čertovsky...

Na vrcholu Brálovéj sa čerti poschodili. A jeden z nich praví: „Když sme šli k Šuráňom, tam byl mostek. Ale jak sme s tama smýkali, už tam mostek nebyl." Oni totiž v tom „smrtelném" spěchu neutěkali ze dvora rovně po mostku, ale vedle mostku přes potúček... /Saňákova kronika, sv. IX., s. 330-331/ (napsal Jaroslav Saňák, upravil Petr Fojtík)

Jak si vedli naši fotbalisté na podzim?

Fotbalisté místního klubu SK Jestřabí hrají v soutěžním ročníku 2009/2010 svou čtvrtou soutěžní sezónu. Od letošního léta účinkují ve IV. třídě okresní soutěže skupiny C. V prvním utkání nové sezóny se naši hráči střetli s Loučkou, kde prohráli 1:0. V dalším zápase remizovali na domácí půdě s celkem Dolní Lhoty B 1:1, následně pak v Lipové 0:0, v Sehradicích prohráli 3:0, se Slopným remizovali 1:1, v Nedašově Lhotě prohráli 1:0, s Rudimovem hráli smírně 1:1, v Horní Lhotě pak prohráli 4:2. Teprve v 9. kole se dočkali prvního vítězství, když porazili na domácím trávníku Petrůvku těsně 1:0. Následně však opět prohráli, a to v Divnicích 2:0. Chuť si spravili hned v dalším kole, když doma porazili Poteč 4:2. Pak opět prohráli v Tichově 4:2. V derby se sousedními Bohuslavicemi remizovali na domácím trávníku 1:1. V předehrávaném prvním jarním kole porazili Loučku 3:2. Ze 14 utkání na podzim fotbalové mužstvo SK Jestřabí vyhrálo tři zápasy, šestkrát odešlo z trávníků poraženo a pětkrát remizovalo. Stalo se tak „podzimním remízovým králem" soutěže. Naši borci vstřelili 16 branek a 23 inkasovali, získali 14 bodů a po podzimu figurují na 11. místě soutěže. Nejlepším střelcem týmu je René Švec, který vsítil 4 branky, další čtyři hráči vstřelili po dvou brankách. (pf)

Jestřabský zpravodaj – zpravodaj občanů JESTŘABÍ. Vychází nepravidelně podle potřeby. Vydává Obec Jestřabí.
Sestavili ing. Pavel Šuráň a Bc. Petr Fojtík. Neprošlo jazykovou úpravou. Toto číslo vyšlo 24. prosince 2009.
Tel./ Fax: 577 336 025; e-mail: obec.jestrabi@tiscali.cz; web: www.jestrabi.estranky.cz.